

	SI	NO
S'han utilitzat imatges no sexistes		
S'ha fet ús de la forma femenina Quan ens referim a una persona concreta, cal utilitzar la forma masculina o femenina d'acord amb el sexe d'aquesta persona. En el cas de noms de professions, càrrecs i places (la gerent, la cap, la advocada,...)		
S'han fet ús de formes genèriques i altres expressions Quan no ens referim a una persona concreta, sempre que es pugui s'han d'utilitzar noms invariables pel que fa al gènere, altrament dits <i>epicens</i> (és a dir, substantius de gènere inherent arbitrari que designen indiferentment els individus mascles i femelles, com ara <i>víctima, personatge, infant, individu, les persones beneficiaries, les persones responsables, etc.</i>).		
S'ha fet ús d'expressions neutres o despersonalitzades Podem substituir les denominacions referides a persones per expressions amb referents no personals. (<i>amb la col·laboració de, autoria, us donem la benvinguda, ...</i>)		
S'ha fet ús de formes dobles Quan les exigències del text o la manca d'una paraula o expressió que defineixi allò que volem expressar no ens permeten fer servir formes genèriques o despersonalitzades, podem optar per fer servir la forma femenina i la masculina, especialment en singular. (<i>amics i amigues, benvolguts i benvolgudes, rei/reina, els nens i les nenes,...</i>)		
Canvis de pronoms En determinats casos, alguns pronoms amb marca de gènere poden ser substituïts per pronoms sense marca de gènere.		
Canvis mínims de redacció Canvi del determinant amb marca de gènere per un pronom o un altre determinant que no en tingui (<i>tothom, qualsevol, cadascú, ningú, cap, etc.</i>):		
Ús asimètric dels cognoms i dels tractaments, i altres asimetries Sovint, quan es parla d'un home només s'utilitza el cognom, mentre que quan es parla d'una dona s'utilitza o bé només el nom, o bé el nom i el cognom, o bé el cognom precedit de l'article femení <i>la</i> o de la forma de tractament <i>la senyora</i> . Evidentment, aquesta asimetria s'ha d'evitar utilitzant una designació paral·lela.		
Adjectius i noms amb diferent valor semàntic si es refereixen a homes o a dones En molts casos, no hi ha simetria semàntica entre el masculí i el femení de noms i adjectius, sovint perquè el femení té connotacions negatives:		
Pressupòsits Determinades professions s'associen només als homes o només a les dones. Solen ser oficis i càrrecs en què predomina un dels dos sexes, però no necessàriament. El resultat és que s'utilitza el femení per designar feines desprestigiades i el masculí per designar feines amb prestigi. Per evitar aquesta tendència, recomanem utilitzar termes que englobin homes i dones, mitjançant alguns dels recursos que hem descrit més amunt.		